

Een gedicht of een afscheidswoord.
Zomaar wat woorden op papier.
Emoties gegeven,
gevoelens beleven,
met liefde geschreven.
Zomaar wat woorden op papier.

Mijn vader gebruikte weinig woorden,
voorop stonden altijd de kinderen.
Dat zou nooit verminderen.
Na bijna 80 jaren is ook jouw tijd gekomen,
we zullen je alleen nog zien in onze dromen.

Vier maanden lang zijn we trouw naar het ziekenhuis getogen
de laatste paar weken naar het verzorgingstehuis 'beukenrode'.
Vorige week zaterdag kwam ik daar bij hem binnen.
Hij kende me niet meer, mijn vader was niet meer bij zinnen.
Een golf van angst sloeg door mijn geweten,
de dood heeft hem al gehaald, maar is alleen zijn lichaam vergeten.

Vrijdagavond, zo rond de klok van negen
kreeg hij zijn laatste zegen.
z'n lichaam schokte,
z'n adem stakte.
dan..., enkel stilte,
in die kamer van kilte.

Wij volgen één voor één hetzelfde pad
en worden met dezelfde maat gemeten;
ik zie mijzelf bij z'n bed gezeten
zoals hij bij zijn eigen vader zat:
straks is hij weg, en heeft hij nooit geweten
hoe machteloos we hem hebben liefgehad.

